

tages hidtil at være det almindelig Foreskrevne som Betaling i slige Forhold, vil jeg svare ved at henvise til den tidligere nævnte Lov af 1875, hvor den Betaling, der foreskrives, jo netop er den samme, nemlig 30 Kr. til Deling mellem Besigtigelseskommissionens Medlemmer, naar Skibets Drægtighed er under 100 Reg. Tons, og 48 Kr., naar den er 100 Reg. Tons eller derover, hvilket vil være henholdsvis 15 og 24 Kr. for hver; men ganske bortset deraf er det efter min Mening et fuldstændig urigtigt og uforsvarligt Princip at ville gjøre det til en Pligt for private Mænd, for Medborgere at udføre et Gvern i det Offentliges Interesse uden derfor at ville tilstaa dem et Bederlag, som maa siges at være passende efter den Tid, der kræves af dem, og efter de Kundskaber, den Indsigt og Erfarenhed, man vil benytte sig af. Nu kan man derom mene, hvad man mene vil, men jeg paastår, at allerede en Betaling af 15 Kr. for en saadan Forretning, som meget let kan medtage en hel Dag eller det Meste af en Dag, ikke er noget Bederlag, som man kan være bekjendt at byde de Folk, her er Tale om. De Herrer kunne jo selv gjøre Regneskyld op; lader os for Næmheds Skyld regne et Aar til 300 Arbeidsdage og lader os forudsætte, at disse Mænd komme til at udføre et sligt Arbejde hver Dag i Aaret; Resultatet vil da blive, at disse Mænd, naar man altsaa multiplicerer 300 med 15, hver ville faae en Sum af 4,500 Kr. om Aaret for denne Virksomhed. Naar de Herrer ville spørge Folk, der kjende Noget til disse Forhold, om de tro, at der findes nogen af de Mænd i Kjøbenhavn eller i de større Søhøfsteder, som man maatte puste til Besigtigelsesmænd i slige Forhold, der ville nydes med 4,500 Kr. om Aaret for dette Arbejde og denne Virksomhed, ville de sandelig faae Svaret Nei, og jeg taler i den Henseende af en rig Erfaring, — en rigere end de Flestes, for ikke at sige Alles, her i Salen, naar jeg forstikker de Herrer, at netop naar der har været Tale om at anstille Undersøgelser af Skibe, og hvad dermed staar i Forbindelse, har man været henvist til en snæver Kreds af Mænd, og det Mænd, for hvem det har været en stor Byrde at skulle være pligtige at møde som Besigtigelsesmænd, og Mænd, mod hvem det næsten vil være en Gaan at byde dem 15 Kr. om Dagen i Skikkelse af Bederlag for deres Arbejde og Tid. Man skal vel lægge Mærke til, at de Folk, her er Tale om skulle være Besigtigelsesmænd, ere private Mænd, af hvem man forlanger, at de med Lidsfættelse af deres egne private Interesser skulle stille deres Tid og Kræfter til Disposition for det Offentlige, og saa spørger jeg, om det da ikke er naturligt, at det Offentlige, eller hvem det ellers skal være, betaler disse Mænd nogenlunde i Forhold til, hvad deres Tid og Arbejde i det Hele er værd; derom synes det mig dog, at der fornøftigvis ikke kan

være nogen Tvivl. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 11 i Betænkningen tror jeg ikke, at det er nødvendigt at udtale mig videre, og det Samme gjælder med Hensyn til Forslaget under Nr. 12 i Betænkningen. Jeg skal blot bemærke, at, om man end kan respektere den Grund, der i Motiverne til det sidst fremsatte Lovforslag er nævnt, for at gjøre den omtalte lille Forandring i Lovforslaget, forsaavidt angaar Formanden i Besigtigelseskommissionen, den nemlig, at det jo kan tænkes, at det ikke lader sig gjøre at faae en retskyndig kvalificeret Formand — om man end kan respektere denne Grund, naar der er Tale om Besigtigelseskommissionen ganske i Almindelighed, har man dog den Tro, at noget Saadant umulig kan gjøres gjældende, naar der er Tale om Formanden i Overbesigtigelseskommissionen. Denne Overbesigtigelseskommission bestaar jo af en af Indrengsministeriet paa tre Aar ad Gangen udnevnt Formand, samt af fire for hvert enkelt Tilfælde af Sø- og Handelsretten tilkaldte Overbesigtigelsesmænd, men det er dog ikke godt muligt, at der ikke i hele Landet skulde kunne findes en retskyndig Mand, som skulde kunne antages at være skikket til at være Formand i denne Overbesigtigelseskommission, og det synes at være anerkjendt, at det er ønskeligt, at disse Besigtigelseskommissioners og da fornemlig Overbesigtigelseskommissionens Ledelse kan udføres af en juridisk dannet Mand. Dette er nu efter min Overbevisning saare vigtigt, og jeg vil særlig henlede Opmærksomheden paa, at disse Besigtigelseskommissioner, og da i sidste Instants Overbesigtigelseskommissionen have at afgjøre forskellige Spørgsmaal, navnlig med Hensyn til Erstatnings Udredelse, f. Ex. om den skal udredes af Private eller af det Offentlige, som vel kan kræve nogen juridisk Dannelse, for at det kan afgjøres paa en rigtig Maade, og om en Appel af Overbesigtigelseskommissionens endelige Afgjørelse af disse i og for sig juridiske Punkter findes slet Intet i Lovforslaget. Forslaget under Nr. 13 skal jeg ikke omtale. — En Paragraf, som har fremkaldt forskellige Vædringsforslag, er jo § 12 om Mandstabs Ret til at klage. Jeg skal imidlertid i den Henseende henvise til Udvalgets Betænkning, hvor de forskellige Grunde for de foreliggende Forslag ere fremskillede. Foruden disse Forslag er der udenfor Betænkningen stillet et Forslag af et Medlem af Udvalget (Sviid), der gaar ud paa, at der kun skal tages Hensyn til Klage af Mandstabet, forsaavidt den udgaaer fra Personer over 18 Aar, altsaa med andre Ord, at unge Mennesker under 18 Aar ikke skulle regnes for Noget, naar Spørgsmaalet er, om der foreligger Klage fra en saadan Del af Mandstabet, at Undersøgelse skal anstilles. I og for sig kan jeg sympatisere med den Opfattelse, som ligger til Grund for dette Vædringsforslag, den nemlig, at man skal være noget varsom med saaledes at give en lille, maaste ikke videre paalidelig Del af et